

חות הטובים ביותר של הבוס שלה, סיפ' רה רבקה זמן קצר לאחר גילוי הזיוף: "סימון היה אדם נפלא. תמיד הערצתי אותו, ותמיד אעריך אותו. עכשיו כולם מספרים שהייתי הפילגש שלו, אחת הזוגות שלו. אשתו אומרת שהוא רק הש' תמש בי, ועכשיו זרק אותי. אבל זה לא נכון. הוא פשוט מצא בי ידידה. הוא היה בן-בית אצלי בבית, ומכיר גם את בעלי. "לסימון היה יחס מיוחד בבנק. הוא

ביתה התאבד בקפיצה מהגג היהלום הנודע מרדכי טייג, ושבעקבותיה התפרסם שמה של רבקה גורן. רבקה — בת 23, שחרחורת נאחזת, נבעלת גיורה טובה, והופעה חברמנית — היתה מזכירתו הפרטית של דויד שלם, מנהל האשראי של בנק לייצוא, כאשר נתגלתה הפרשה. דויד שלם היה אחד הבוסים הגדולים של הבנק. מעליו היו רק שניים: מנהל

מז'פילגש בת 25 מתערבת

בניהול עסק של 50 מיליון ל"י

היה לקוח נכבד מאוד. הבנק הרוויח עליו הון-תועפות. הוא גילגל מיליונים.

הבנק, והמנהל הכללי — הלא הוא המיל' יונר מרדכי מאיר, הבוס של מזכירה מפורסמת אחרת, אורה בהרב (ראה הפרק הראשון של הסידרה, העולם הזה 1753).

כ די הרביש את דירתה החדשה, הס' בירה רבקה, היא ובעלה נכנסו לחדר בות של 42 אלף ל"י. חובות עצומים — לזוג החי ממשכורת צנועה. האם ציפו להתחזר אותם מהבשכורת? סיפרה רבקה: "עוד כשהיינו גרים ב' דירה הישנה, היה סימון אומר לנו כל פעם: 'איך אתם חיים בצפיפות כזאת?' הוא רצה לעזור לנו לעבור לדירה. אבל אני לא רציתי לקבל ממנו עזרה." לאחר התפוצצות הזיוף, אמרה: "אחרי כל מה שקרה, אין לי מושג איך נעמוד עכשיו בכל החובות שלנו. ייתכן ואני אלץ למכור את הדירה החדשה. היא לא פירטה למה התכוננה 'עכשיו'. ומה הקשר בין מעצרו של סימון — להתחייבויות תיה הכספיות. דבר אחד ברור מעל לכל ספק: דויד שלם לא ידע את מלוא היקף פעילותה של מזכירתו...

כ מזכירות צמרת אחרות, גם אצל רבקה לא הוגבלו יחסיה עם הבוס למישור הפורמלי הצר: היא ושלם היו ידידים טובים. יחסי אמון וידידות אלה באו גם לביטוי בהיקף השפעתה בבנק: "כל סודות ה' בנק היו ידועים לי", גילתה. מאיר סימון, איש-עסקים תל-אביבי, היה אחד מלקוחות הבנק הטובים ביותר — עד שהואשם. בוקר אחד, בזיוף מכתב-ערבות של הבנק בשתי של חצי מיליון ל"י, בעקבות חקירת המשטרה, התגלו כמה פרטים מעניינים.

הראשון: מכונת הכתיבה שבאצעותה בוצע הזיוף היתה זו שעליה נכתב מכתב הערבות עצמו. דהיינו — מכונת הכתיבה הנמצאת כרגיל במשרדו של שלם — ואשר בה משתמשת, כרגיל — מזכירתו הפרטית הקבועה, רבקה גורן. אלא שרבקה גורן לא היתה אותה עת במשרד. במקרה, נטלה לעצמה חופשה של שלושה חודשים — בדיוק שבוע לפני שבוצע הזיוף.

ד וגמה נוספת, בה לא ברור באיזו מידה יודע הבוס על התרחבות תחומי התעניינותה של מזכירתו בתחום העסקים, היא פרשת רחל גור.

רחל גור, המכונה "רלי" (מתחרו עם "רע ל"), יפהיפה, שחורת שיער וחטובת גיורה — נעצרה בשה'התעופה של ניו-יורק, כאשר הגיעה מישראל, כשבחתיקה יהלומים מוברחים בסך חצי מיליון ל"י. מיד עם הגיע הידיעה לתל-אביב, הת' גבשה בין היהלומנים דיעה ברורה אחת: לא ייתכן שרלי עשתה זאת על דעת עצמה.

אולם על דעת מי כן עשתה זאת — הסתפקו בהשערות. מובן שאיש מהם לא היה מוכן להשמיע בקול את חשדותיה. עד חצי שנה לפני כן, היתה רלי (27) המקסימה מזכירתה, במשך שנתיים, של בצלאל דייג, יהלומן תל-אביבי כבן חמיי שים. היחסים בין דייג למזכירתו חרגו

ע וברה שנייה: ידידותה של המזכירה הפרטית עם הבוס שלה, יכלה להת' חרות רק בידידותה עם הלקוח החתיק, מאיר סימון. רבקה עצמה ידעה שרבים מחבריה משוכנעים שהיחסים בינה לבין סימון הינם חד'משמעיים.

עובדה שלישית: זמן קצר לפני הזיוף המדהים, החליפה רבקה את דירתה הצנועה, בת שני החד' רים, ברחוב מודיעין ברמת-גן, לדירת פאר בת ארבעה חדרים. עובדה רביעית: משכורותיהם של רבקה, כמזכירה בבנק, ושל בעלה כמנהל-השבונות, לא יכלו להסתכם ביחד ביותר מ-1,300 ל"י לחודש.

על פרשת יחסיה עם סימון, אחד הלקוח

פה ממושכת. החקירה היתה רחוקה מלהיות עדינה. למרות זאת, לא פצתה פיה, לא ענתה על השאלה שחזרה ונישנתה במשך חודשי החקירה: מי שלח אותך? החוקרים לא הצליחו להוציא מפה את מקור היהלומים. היא נשפטה לתשעה חוד' ושרמעצר, הוחזרה לישראל. בישראל, צללה במפתיע לתהום הנשייה. כאשר חזרה לארץ, זכתה כמובן לקבלת פנים משטרתית. היא נחקרה — לא נעצ' רה, לא הועמדה לדין. בבית-הסוהר בניו-יורק, זכתה המזכירה הפרטית-לשעבר להערכה כללית על שלא נשברה בחקירה — מה שמפנה את תשומת הלב לשאלה הפרוכת: בכלל נווה תירצה, יושבות לא מעט צעיר' רות שנתפסו בהברחה. כולן, ללא יוצא

מהתחום הצר של יחסי בוס-מזכירה, היו ידידותיים ביותר. דייג רחש לרלי את מלוא האמון, הכיר בכישוריה המעולים כבע' לת מוח מבריק, בין היתר. כחצי-שנה לפני שנעצרה בניו-יורק, חדלה רלי להיות מז' כירתו של דייג. היא נישאה לצעיר בשם יורם גור, שהתנגד להמשך עבודתה. גם בכלל, וגם בפרט: הוא לא חיבב את דייג. רלי התפטרה, אך היחסים בינה לבין הבוס לשעבר לא הורעו בגלל זה. קשרי העבודה בין השניים לא נותקו. למעשה, רלי אמנם לא היתה עוד מזכירתה, אך דייג נעזר בה כל אימת שנוקס לביצוע משימה שדרשה נסיון, חוש עס' קים — ובעיקר אמון. רלי — כפי שטענו גם היא, גם בעלה,

מי עמד מאחורי המזכירה-לשעבר, כאשר הבריחה יהלומים בחצי מיליון ל"י?

מהכלל, צייצו כרגע שנתפסו, גילו את מקור הסחורה. רלי, לעומת זאת, גילתה תכונות שונות לגמרי: עקשנות, נאמנות, אומץ-לב. בעיקר — אומץ-לב. החוקרים לא יכלו שלא לת' מזה, מאין לצעירה בודה, רחוקה מאר' צה, מבודדת מכל אדם — החוסן הנפשי לעמוד בחקירות הקשות — ולשתוק. "רק שתי סיבות יכולות לבוא בחשבון", קבע אחד החוקרים המנוסים. "או ש' היא שותפה לעסק, ומגינה, בשתיקה, על מנגנון שבעזרתו הרוויחה סכומים עצומים — או שהיא מחפה על משהו אהוב." או שתיתן יחד", הוסיף אחר.

בשבוע הבא: הנשים המנהלות את מנהיגי המפלגות.

וגם דייג — נענתה לבקשתו רק כטובה אישית, לא על בסיס עסקי. אלה היו היחסים בין הבוס למזכירתו לשעבר — כאשר עלתה על המטוס לניו-יורק, ונעצרה. רלי עצמה היתה מופתעת ביותר כאשר נערך אצלה החיפוש. היא ידעה, אימ' גם, כי קשריה עם יהלומנים שונים אינם בגדר סוד. לא היתה זו נסיעתה הרא' שונה לניו-יורק, אבל היא היתה בטוחה שלא ימצאו מאומה.

מ' נתן דרכי את היהלומים להברחה? בצלאל דייג הכחיש כמובן כל קשר לסחורה המוברחת. יורם, בעלה של רלי, הצהיר כי מע' צרה היה תוצאת הלשנה. לדבריו, היתה אשתו קורבן חף-מפשע. רלי נחקרה על-ידי משטרת ניו-יורק תקר

"אילו היית בוס הגון, איציק, היית דואג להכניס ספה למשרד שלך!"